

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Deputationis Confessarii Ordinarii Monialium Formula III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

ADNOTATIO.

HAC formula utebatur clar. me. Cardinalis Barbadius Episcopus Patavinus, Vir non minus Purpura, quam doctrina, & virtutibus Eminentissimus; ex qua Confessarii regulas generales pro recta hujus Sacramenti administratione excerpere possunt, à quibus non nisi in aliquo casu particulari, (in quo regulam servandam non esse prudentia suggerat) recedi non solet.

Deputationis Confessarii Ordinarii
Monialium.

FORMULA III.

SUMMARIUM.

- 1 Parochi, & Regulares non deputantur in Confessarios ordinarios Monialium.
- 2 In casu penuriæ Presbyterorum Sæcularium Regulares adhibentur de licentia Sac. Congregat. dummodo

- sint qualificati, & provecta ætatis.
- 3 Episcopi non possunt uti Regularibus quamvis adsit penuria Sacerdotum Confessariorum sæcularium sine licentia Sac. Congregationis, & n. 4.
  - 5 Moniales non possunt recusare Confessarium ab Episcopo deputatum.
  - 6 Confessarii Monialium non possunt ingredi clausuram ad peragendum officium funeris, & afferuntur rationes n. 7. 8. & 9. rejiciunturque contrarium tenentes.
  - 10 Confessarii debent audire Confessiones Monialium infirmarum Januis Cella apertis.
  - 11 Confessarii Monialium debent abstinere à frequentatione Collocutorii.
  - 12 Confessarii Monialium Ordinarii non debent accedere ad Ecclesiam, seu Monasterium tempore, quo adest Confessarius extraordinarius.
  - 13 Confessarius Monialium debet habere mercedem congruam sufficientem pro victu.
  - 14 Episcopus curare debet, ut merces Confessariorum Monialium sit congrua.

N. Episcopus N.

Tibi N. Presbytero sæculari per Examinatores nostros idoneo reperto, & per Nos approbato, ut in Ecclesia, & Monasterio S. N. Confessiones Sacramentales Monialium audire, & sæcularium etiam Mulierum, si quæ in eodem Monasterio erunt, easque absolvere valeas, præterquam à casibus, & censuris Sedi Apostolicæ, & Nobis reservatis, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimus; tibi que Confessario Ordinario à Nobis Deputato, omnes Moniales confiteri teneantur. In Clausuram Monasterii non ingredieris nisi superpelliceo, & stola indutus, ut tantummodo administres Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & extremæ Unctionis infirmis, quibus tantum casibus semper tuo hoc munere modestia, & exemplaritate perfungas sociatus à duabus ex senioribus Monialibus, quæ cum Confessiones infirmarum audies, Janua Cella aperta te etiam videre possint, non autem audire. Negotiis Monasterii aut Monialium quibuscunque non te immisceas, neque ad Crates, seu Rotas colloquaris nisi de his tantum, quæ Ecclesiæ cultum, & Divinorum Officiorum celebrationem respiciunt. Te in Domino admonentes, ut promovere cures, quæ ad Regulæ observantiam conducunt, pravos abusus si qui sint sarculo Evangelicæ doctrinæ evellere, & religiosam vitam fovere, & enutrire. Cum verò

verò Confessarius extraordinarius per nos mittetur, longè à Monasterio abscedas donec ille discesserit. Præsentibus cum solita mercede ad triennium valituris In quorum, &c. Datum, &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli.

N. Cancellarius Episcopalis.

ADNOTATIONES.

1. **TIBI N. PRESBYTERO SÆCULARI.** Non tamen Parocho, neque Regulari, quia Episcopus istorum opera uti non potest, neque eos deputare Confessarios Ordinarios Monialium, Barbof. *de jure Eccles. lib. 1. cap. 44. nu. 127.* Tambur. *de jur. Abbatis disp. 16. quest. 2. nu. 4.* Donat. *prax. rer. regul. tom. 4. tract. 13. quest. 28. n. 1.* apud quos Decreta Sac. Congreg. referuntur.

2. In casu tamen penuriæ Sacerdotum sæcularium habiliū Sac. Congreg. licentiam indulget, dummodo Regulares deputandi sint qualificati, & exemplares, ac ætatis provectæ saltem 45. annorum, prout rescriptum fuit Patriarchæ Veneto 7. Junii 1620. ut refert Tambur. *loco mox citato.*

3. Non poterunt tamen Episcopi sine beneplacito ejusdem Sac. Congr. Regularibus uti, quamvis Presbyterorum sæcularium adsit penuria; cum enim Decreta id prohibentia emanaverint per viam legis universalis, obligant ad observantiam in utroque foro, ut probant Passerin. *de stat. hom. tom. 2. quest. 187. art. 1. n. 447. & seqq.* Pignatelli. *consult. 174. per tot. tom. 9.*

4. Nec illos excusaret vulgatum adagium, quod necessitas non subjiciatur legi, quod illicitum est, faciat licitum: quia hoc posset suffragari in casu quo Sac. Congreg. non posset adiri, vel periculum esset in mora; tunc etenim inferior potest exercere jurisdictionem Superioris, ita tamen, ut cum poterit adeat, *juxta consl. Ancheran. 409. nu. 7.* non autem in hac subjecta materia de qua loquimur, in qua non ita festinus casu occurrit, ut nec locus, nec tempus patiatur dilationem, licentiam pe-

tendi à Sac. Congregatione: & penuria Sacerdotum sæcularium habiliū solum operetur, quod concedatur dispensatio, quæ alià non concederetur, ut dicit Medic. *tract. de cas. fortuit. quest. 6. num. 23.* ficque si aliquis Episcopus prohibitionem parvipenderet, acri reprehensione dignus videretur.

5. **OMNES MONIALES CONFITERI TENEANTUR.** Ex hac clausula oritur dubitatio, an scilicet Moniales possint recusare Confessarium ab Episcopo deputatum? & affirmativam tenet Donat. *prax. rer. Regular. tom. 4. tract. 13. quest. 20.* quem tamen reprobatur, & merito Passerin. *de stat. hom. tom. 2. quest. 187. art. 1. num. 859.* Qui admitti quidem, quod possint Moniales rationes non acceptandi proponere, & si justæ videantur debeat Superior illas acceptare; sed nequaquam recusare, quia huic termino non correspondet obligatio obediendi: Et ideo teneantur deputatum recipere, & tamquam proprio Parocho omnes confiteri. In hoc tamen, ut monet Author, debet Episcopus cautè agere, ut officium suum fideliter, & in utilitatem Ovirum suarum, & non in destructionem dispenset.

6. **QUIBUS TANTVM CASIBVS.** Pro aliis enim casibus, in quibus exigatur presentia Confessarii, requireretur specialis facultas: Talis autem necessitas non adest in funeribus pro sepellendis Cadaveribus Monialium in Ecclesia, & Sepultura interiori, sed pro ista causa licentia deneganda est, Nicol. *in flosc. verb. Sepultura num. 6.*

7. Et quantumvis ingressum Confessarii in Clausuram ad Officium funeris peragendum Authores Regulares licitum faciant absque alia licentia in illis locis, &

Monasteriis, in quibus viget consuetudo, prout sunt Tambur. *de jur. Abbat. disp. 24. quest. 5.* Pellizar. *de Monial. cap. 10. num. 231.* Passer. *de stat. hom. tom. 2. quest. 187. art. 1. num. 889.* Nihilominus ab horum opinione cavendum: Quia si, ut ipsi asserunt, talis abusus alicubi introductus reperitur, est removendus, non autem tolerandus inconsulta Sacra Congregatione.

8. Etenim cum Sac. Congreg. Episcop. (quæ legem Clausuræ tuetur, & violari non patitur) suo Decreto generali edito de anno 1583. & de quo meminit Gavant. *Manual. Episcop. verb. Monialium Clausura num. 40.* & quod per extensum refert Pignatell. *consult. 85. num. 234. tom. 6.* declaraverit nullam in Officio funeris Monialium necessitatem adesse præsentia Confessarii; sequitur, quod Episcopi in hoc casu jam declarato Superiorem non necessario, non valeant licentiam concedere, multoque minus permittere, & tolerare, quod prætextu consuetudinis (quæ potius corruptela dicitur) in Clausuram Confessarius ingrediatur ad Officium funeris peragendum.

9. Unde Confessarii, si qui sint sæculares, sive Regulares, qui sententiam dd. Anthorum ad praxim reducunt, & sine licentia in scriptis ingrediuntur Clausuram, prætextu functionis funeris tamquam culpabiles, incurrunt excommunicationem inflictam violentibus Clausuram, ut bene firmant Pac. *Jord. tom. 2. lib. 7. tit. 12. n. 88. vers. Item neque prætextu, n. 173.* Nicol. *in fofc. verb. Sepultura n. 6.* ubi Decreta refert.

10. **JANUA CELLÆ APERTA.** Optimus Maximusque Pontifex Innoc. XI. per organum Sac. Congreg. Episcop. & Regular. omnibus Ordinariis locorum per Epistolam Encyclicam sub datum Romæ 12. Martii 1682. innovans Decretum generale aliàs emanatum 13. Septembris 1583. præcepit quod debeant injungere Confessariis Monialium, ut in audienda infirmæ confessione Janua Cellæ aperta remaneat, & ambæ Comitatrices Confessarium, & infirmam videant, non tamen quod possint audire.

11. **COLLOQUARIS.** Confessarii Monialium agrestes se præbere debent,

nec ullo modo negociis temporalibus immiscere proculque à Collocutoriis, & Cratibus abire, nisi aliqua necessitas, quæ ob bonum publicum totius Monasterii contrarium suadeat, urgeret.

12. **LONGE A MONASTERIO ABSCEDAS.** Tempore quo Confessarii Extraordinarii Monialium Confessiones audiunt, Confessarius Ordinarius ad Ecclesiam, & ad Monasterium accedere non debet, ut monent Tambur. *de jur. Abbat. disp. 16. quest. 19. num. 1. vers. Quando Confessarius*, Lantusch. *Theatr. Regul. verb. Moniales nu. 8.*

13. **CUM SOLITA MERCEDE.** Confessario Monialium debet constitui certa merces annua, quæ juxta morem Regionis victui illius sufficiat, ut mandat Decretum generale Sac. Congreg. emanatum 29. Novembris 1605. his verbis—*Constituatur certa merces annua Confessori Monialium, quæ juxta morem, & qualitatem Regionis victui illius sufficiat, eademque merces Monasterio, in quo degit, si Confessarius Regularis sit, persolvatur.* At hujus Decreti dispositio malè servatur: Quia exceptis magnis Civitatibus, ferè ubique, merces Confessariorum est tam tenuis, & exigua, ut non solum victui, sed neque vestitui tantum sufficiat.

14. Et hinc evenit, quod Confessarii habiles, & idonei non reperiantur; Moniales sub directione Confessariorum parum aptorum (qui peccata comedunt, & latrare non valentes, canes muti sunt) mirum in modum paulatim relaxantur. Proptereaque Episcopi curare debent quantum possibile erit, ut dictum Decretum servetur, & potius quæcumque alia expensa refecetur, & tollatur, quàm hæc diminuat: Quid enim prodest homini, si universum Mundum lucretur, Animæ verò suæ detrimentum patiat; aut quam dabit homo commutationem pro Anima sua? *Matth. 16.*